

בבית הדין הארצי לעבודה בירושלים

דב"ע נז/4-68

המערער: ארגון סגל המחקר במערכת הבטחון ובמשרד ראש הממשלה
 המשיבה: מדינת ישראל
 לפני: הנשיא ס' אדלר, סגן הנשיא י' אליאסוף, השופט ע' רבינוביץ,
 נציג עובדים ד' פרנקל נציג מעבידים ה' דודאי
 בשם המערער: עו"ד א' סלע
 בשם המשיבה: עו"ד ת' בראל

פסק-דין

סגן הנשיא י' אליאסוף

1. לפנינו ערעור על החלטת בית הדין האזורי בחיפה מיום 15.7.1997 (תב"ע נז/4-26; השופט הראשי מיבלום ונציגי הציבור סירוטה וגרינבאום), לפיה נמחקה על הסף בקשת-צד בסכסוך קיבוצי שהגיש המערער (להלן - הארגון), שנושאה הוא פיטוריו של העובד חנוך פוגל. הרקע וההליך בבית הדין האזורי
2. מר חנוך פוגל היה עובד הרשות לפיתוח אמצעי לחימה (רפא"ל) במשרד הבטחון, מיום 1.2.1978 עד ליום 15.9.1995, מועד בו פוטר מעבודתו, מטעמי אי-התאמה, והחל לקבל קצבת פרישה. מר פוגל הגיש תובענה נגד המדינה בבית הדין האזורי בחיפה, ביום 6.8.1995, בעניין פיטוריו (תב"ע נה/1445-3). עתירותיו של מר פוגל בתובענה הן, בין השאר, לביטול פיטוריו והשבתו לעבודה וכן תשלום פיצויים.
3. ביום 14.9.1995 הגיש הארגון בקשה לבית הדין האזורי לצרפו כצד בתובענה שהגיש מר פוגל ו"להעביר את הדיון בתיק למסלול של בקשת צד בסכסוך קיבוצי - שכן המבקש אימץ את סכסוך היחיד של מר פוגל" (תב"ע נז/122-12). בית הדין האזורי דחה בקשה זו בהחלטה מיום 15.9.1995, בה נאמר כדלקמן:
 "לפנינו בקשה של ארגון סגל המחקר במערכת הבטחון, סניף רפא"ל, להצטרף כצד לתובענה שהגיש מר חנוך פוגל, הוא המבקש לפנינו, בעניין פיטוריו מרפא"ל. כמו-כן, מבקש ארגון סגל המחקר במערכת הבטחון, סניף רפא"ל, להעביר את הדיון בתיק התובענה הנ"ל למסלול של בקשת צד בסכסוך קיבוצי. לא ביקשנו תשובת המדינה, ואנו דוחים בקשה זו על שני ראשיה. באשר לבקשה להצטרפות להליך - אין לה כל מקום, באשר אין המדובר בצד חיוני לברור השאלות השנויות באמת במחלוקת בין הצדדים. אם בדעת המבקש להביא כעדים אנשים השייכים לגוף הנ"ל, או משמשים בו בתפקידים שונים - אין בכך כל מניעה. מאידך גיסא, ברור, כי אין מדובר בגוף המעסיק את המבקש, דהיינו מעבידו. ובאשר למעמדו של הארגון הנ"ל כארגון עובדים - בעניין זה קשורים אנו בהחלטתו של בית הדין הארצי לעבודה בדב"ע תשנ"ה/9-190 מיום 27.6.1995 אשר קבע, כי כל עוד אין פסיקה אחרת - ההסתדרות החדשה של העובדים בישראל, היא הארגון היציג לגבי כלל עובדי המדינה כולל עובדי רפא"ל. יתרה מכך, לא מצאנו כל סיבה, לגופו של עניין, לטפל בעניינו של מר פוגל במתכונת הסכסוך הקיבוצי. לא מצאנו בתיק זה מימד קיבוצי שראוי לעסוק בו במתכונת זו בעניין הנ"ל. יוזכר כי עניינו של המבקש אינו בא לבית הדין פעם ראשונה.

בעבר כבר נזקקנו לעיינו, במסגרת תביעת הפרט, והוא גם קיבל, במסגרת זו סעד של ביטול החלטת פיטורים.

איננו מוצאים כל סיבה מדוע תהא הפעם הדרך שונה.

לפיכך נדחית הבקשה בתיק תשנ"ו/122-12".

4. ביום 5.6.1997 הגיש הארגון בקשת-צד בסכסוך קיבוצי שנושאה הוא פיטוריו של מר פוגל. הארגון פירט בבקשה את נושא הפיטורים ברפא"ל ואת הליך פיטוריו של מר פוגל, אשר לטענת הארגון נפלו בו פגמים.

5. בפתח הבקשה נתבקש בית הדין האזורי להצהיר כי רפא"ל "פעלה בחוסר תום לב, תוך הפרת חובות הנאמנות החלות עליה כמעסיק וכגוף שלטוני, ותוך הפרת הוראות התקשי"ר המתייחסות לפיטורי עובד מדינה קבוע והוראת כל דין אחר; כפועל יוצא מכך, יתבקש כב' בית הדין להצהיר על בטלות הפיטורים ועל בטלות מכתב הפיטורים, ולהורות על החזרת העובד לעבודתו לאלתר".

הסעדים אשר נתבקש בית הדין האזורי לתתם, היו כדלקמן:

49. "אשר על כן, יתבקש כב' ביה"ד כדלקמן:

49.1. להצהיר כי הליך פיטוריו של מר פוגל היה פסול, ולהורות על בטלותו.

49.2. להורות על בטלות מכתב הפיטורים שהוצא לפוגל.

49.3. לחייב המשיבה להחזיר את פוגל לעבודתו, לרבות כל הזכויות המגיעות לו בגין התקופה מאז פיטוריו ועד למועד ההחזרה לעבודה.

50. כב' ביה"ד מתבקש בזאת להורות על צירוף ההליך האישי שהוגש ע"י מר פוגל (תיק נה/1445-3) להליך זה, מכוח סמכותו לפי תקנה 16 לתקנות סדר הדין בסכסוך קיבוצי.

הליכים אלה - עניינם ועובדותיהם זהים, ומן הדין להורות על הצירוף כאמור".

6. בית הדין האזורי קיים דיון בבקשה ביום 6.6.1998 לפני מותב של

השופט הראשי מיבלום ונציג הציבור מר שלזינגר.

בדיון הודיעה ב"כ המדינה כי היא תרצה להגיש בקשה למחיקה על הסף של

בקשת-הצד בסכסוך הקיבוצי.

מר פוגל, אשר נכח בדיון, תמך בבקשת הארגון לאחד את התובענה שהוא הגיש עם

בקשת הארגון.

7. בדיון האמור החליט בית הדין האזורי כדלקמן:

"באשר לאיחוד ההליכים:

הבקשה נראית לנו - האיחוד מתבקש נוכח הענין העומד במרכז שני ההליכים. בירור מאוחד של הנושא יחסוך זמן שיפוטי יקר, זמן צדדים ומשאבים לרוב. מעבר לנדרש יצויין כי ברי שאותם עדים יעידו בשני ההליכים, ולאור כל זאת יש להעתר לבקשה זו.

דחייה:

אנו נעתרים לבקשה המשותפת של הצדדים וקובעים כי דיון מוקדם בשני ההליכים שאוחדו בזאת יתקיים ביום 15.07.97 בשעה 30:08 בבוקר לפני מותב בראשות השופט הראשי.

על מר פוגל להתייצב אישית לדיון הנ"ל וכמובן על נציגי הצדדים, כולם.

כתב תשובה:

מדינת ישראל תגיש כתב תשובה לבקשה בהליך הקיבוצי עד יום 01.07.97.

בקשה למחיקה על הסף:

אין באיחוד הנ"ל משום מניעה בעד המדינה, אם תרצה בכך, להגיש בקשה למחיקה על הסף של ההליך הקיבוצי.

אם המדינה תעשה כן, עליה להעביר עותק ישירות לצד שכנגד ביום ההגשה לבית הדין של בקשה כנ"ל שיהא לא יאוחר מיום 01.07.97.

בקשה כזאת, אם תוגש, תתברר בדיון שנקבע לעיל, דהיינו ביום "15.07.97".

8. ביום 30.6.1997 הגישה המדינה בקשה לסילוק על הסף של בקשת הארגון (תב"ע נז/1007-14). בבקשה אוזכרה בקשת הארגון להצטרף לתביעתו של מר פוגל ודחייתה על ידי בית הדין האזורי (ר' פיסקה

הן הארגון והן מר פוגל השיבו לבקשה וטענו כי הארגון יכול לאמץ את סכסוכו של מר פוגל, ובאימוץ זה הופך הסכסוך להיות סכסוך קיבוצי, מה גם שבינתיים הוכר הארגון כארגון יציג.

9. בית הדין האזורי קיים דיון בבקשת המדינה ביום 15.7.1997 לפני

מותב של השופט הראשי מיבלום ונציגי הציבור סירוטה וגרינבאום.

בהחלטת בית הדין מיום 15.7.1997, פירט בית הדין את הרקע וטיעוני הצדדים,

וקבע כדלקמן:

"י. שקלנו טענות הצדדים.

בענין זה נחלקו דעותינו.

שנים מחברי המותב סבורים כי אין כל מקום לקיום הליך קיבוצי לצידו של ההליך הפרטני, דהיינו הבירור הרגיל של סכסוך היחיד.

לדעתם, צרוף ההליך הקיבוצי לסכסוך היחיד - הוא מלאכותי, ואינו במקומו גם

דיונית וגם מהותית.

באשר לפן הדיוני - אין כל מניעה בעד בירור כל הכרוך בפיטוריו של מר פוגל

במסגרת סכסוך היחיד, ואין צורך בשל כך לקיים הליך קיבוצי.

עדים מטעם מר פוגל יכולים להיות גם אנשי ארגון סגל המחקר.

הארגון הנ"ל יכול לסייע למר פוגל, בדרכים רבות ושונות, כולל נוכחות בדיון, ומן הסתם תינתן לארגון הנ"ל גם זכות להביע דעתו במהלך הדיון.

ועוד - דבר לא השתנה מאז ההחלטה הקודמת אשר דחתה את בקשת הארגון הנ"ל, טרם הכרתו, פרט להכרה בהיותו "ארגון עובדים".

ברם, אין בהכרה זו כדי לשנות פני הדברים לגופו של ענין.

יתירה אף מוזאת - לדעת חברי המותב הנ"ל עשויה להיות השלכה בלתי רצויה לקיום הליך קיבוצי לצד סכסוך היחיד, במקרה זה ובנסיבותיו, בכך שהדבר ישמש תקדים להפיכת סכסוכים פרטיים רבים להליכים קיבוציים, בצורה מלאכותית, וללא כל צורך.

ויוזכר עוד - כי מדובר בבקשה להליך קיבוצי המוגשת כשנתיים לאחר פיטוריו של מר פוגל, ולכן - מבלי לקבוע דעה לגופו של ענין - הסעד של אכיפת יחסי עובד-מעביד רחוק מאוד (ושוב הכל - בלי לקבוע דעה לגופו של ענין).

לדעת אחד מחברי המותב דרוש קיום ההליך הקיבוצי משום שמר פוגל אינו מיוצג ורק בדרך זו ניתן יהא להביא לפני בית הדין את כל הטענות הרלוונטיות בנושא זה, בדרך משפטית ובאופן שיחסוך זמן יקר הן של הצדדים והן של בית הדין.

כמו כן, סבור אותו חבר מותב כי לא יגרם כל עוול למדינה ו/או לרפא"ל אם

יתקיים ההליך גם במתכונת הקיבוצית, נהפוך הוא - תהיה בכך ברכה שכן הבירור יהא

מקיף, יסודי ומקצועי יותר.

נימוק נוסף של אותו חבר מותב הוא שבית הדין לעבודה נוקט בצעד של סילוק על הסף של הליך קיבוצי במשורה וביד קפוצה, כדרכו של בית הדין לעבודה, ולא זה המקום והזמן לנקוט בצעד זה, על אף שמדובר בבירור המתקיים כשנתיים לאחר פיטוריו של מר פוגל.

התוצאה היא שברוב דעות אנו מקבלים בקשת המדינה לסילוק על הסף של ההליך

הקיבוצי בתיק נ"ז/4/26.

הבקשה בסכסוך קיבוצי בתיק הנ"ל תימחק.

אין צו להוצאות.

היום יומשך בתיק סכסוך היחיד נה/1445/3 ואין כל מניעה שנציגי ארגון סגל המחקר יסייעו למר פוגל בדיון לפנינו.

על כך הוגש הערעור של הארגון.

הליך הערעור

10. על-פי החלטת אב בית הדין התנהל הדיון בערעור בדרך של הגשת

סיכומים בכתב.

11. בהודעת הערעור של הארגון צויין כי על-פי הוראות התקשי"ר מוקנה מעמד לועד העובדים במקום העבודה בתהליך "פיטורי אי התאמה" של עובד המדינה. עוד צויין כי עם הכרת הארגון כארגון עובדים יציג "והענקת הכוח, הזכות והחובה המשפטיים לפעול לייצוג העובדים החברים בו, החל המבקש לטפל אט-אט בשורה של נושאים שעמדו על הפרק, ושבמהלך המאבק לזכייה בהכרה משפטית היו נתונים בקפאון ... למבקש אינטרס וחובה בעלי חשיבות ממדרגה ראשונה לדאוג לכך, כי עובדי מחקר לא יפוטרו בהליך פסול, פגום ובלתי תקין, היורד לשורש הפיטורים."
12. הטענות העיקריות של ב"כ הארגון לפנינו הן כדלקמן:
- (א) מותב בית הדין האזורי שנתן את החלטה ביום 15.7.1997 היה שונה בהרכבו ממותב בית הדין שהחל בדיון ונתן החלטה ביום 6.6.1997;
- (ב) זכותו וחובתו של ארגון עובדים היא להגן על חבריו מפני פיטורים שרירותיים שנעשו תוך הפרת הנוהל הקבוע;
- (ג) על פי ההלכה, אין למחוק על הסף הליך של סכסוך קיבוצי ויש לאפשר את מיצוי ההליך;
- (ד) בהליך הפיטורים של מר פוגל קיים מישור אישי ומישור קיבוצי, ולפיכך קיימת עילה לדיון בסכסוך קיבוצי, הן על-פי המבחן הנורמטיבי והן על-פי המבחן האובליגטורי;
- (ה) חובת הייצוג ההוגן מחייבת את ארגון העובדים לעמוד לצידו של העובד הן כלפי המעביד והן בבית הדין לעבודה;
- (ו) הארגון לא יכול היה לפתוח בהליך הקיבוצי בטרם הוכר כארגון יציג, והוא עשה כן מיד לאחר הכרתו.
13. הטענות העיקריות של ב"כ המדינה לפנינו הן כדלקמן:
- (א) עם מתן החלטה מיום 15.9.1995 (ר' פיסקה 3 לעיל), נוצר "מעשה בית דין" אשר מנע מהארגון להגיש בקשה מחדש בנושא הנדון;
- (ב) הנושא הנדון המתייחס לפיטורי מר פוגל, שהיו מטעמי אי-התאמה ולא פיטורי צמצומים. השאלה הטעונה בירור והכרעה היא עובדתית, דהיינו - באיזו מידה יושמו לגבי הפיטורים הוראות התקשי"ר. מעורבותו של הארגון בעניין אינה נדרשת ואין בה מימד קיבוצי כלשהוא, מה גם שתביעתו של מר פוגל כוללת גם סעדים כספיים;
- (ג) "אימוץ" תביעה של עובד אינה הופכת סכסוך ל"סכסוך קיבוצי", ואין לאפשר מצב בו תיהפך כל תביעה של יחיד ל"סכסוך קיבוצי";
- (ד) ההלכות בדבר אי-מחיקת בקשה לסכסוך קיבוצי על הסף, אינן מתייחסות לעניין הנדון לפנינו, אשר אינו ראוי להתברר כסכסוך קיבוצי;
- (ה) חובת הייצוג ההוגן אינה כוללת ייצוג העובד בכל הליך משפטי הנגרם מהליך הפיטורים;
- (ו) מאחר והארגון לא התנגד להרכב השונה של המותב ביום 15.7.1997, אין הוא יכול להעלות טענה זו בהליך הערעור, מה גם שבאותו יום נדונה רק בקשת המדינה למחיקה על הסף.
14. למרות שמר פוגל לא היה צד בהליך הערעור, הוא הגיש ביום 9.11.1997 בקשה לצרף את טיעוניו ולקבל את ערעורו של הארגון. נימוקו היה כי הוא עלול או עשוי להיפגע או להירפא מהפסיקה בהליך הערעור. בבקשתו פירט מר פוגל את הרקע ואת עמדתו בשאלות העומדות לברור בהליך הערעור.

על-פי החלטת אב בית הדין הגישו הארגון והמדינה את תגובותיהם לבקשתו של מר פוגל. הארגון תמך בבקשתו של מר פוגל, ואילו המדינה טענה כי רק ארגון עובדים יכול להיות צד להליך קיבוצי ואין לקבל את בקשתו של מר פוגל.

15. נדון להלן בנושאי הערעור שלפנינו.

השינוי במותבי בית הדין האזורי

16. כפי שצויין בפסקאות 6 ו-9 לעיל, דן בית הדין בדיון הראשון ביום 6.6.1997 בהרכב חסר ובשיתוף נציג ציבור אשר לא ישב בדיון השני ביום 15.7.1997.

בפרוטוקול הדיון מיום 6.6.1997 לא מצאנו החלטה לדון בעניין בהעדר נציג

ציבור אחד. החלטה כזו נדרשת ויש להקפיד לתתה. יחד עם זאת, לא מצאנו בפרוטוקול הדיון התנגדות של צד מהצדדים להליך לדון לפני המותב החסר, ובנסיבות אלה אין אנו מוצאים כי נפל פגם בהליך המצדיק את ביטולה של ההחלטה מיום 6.6.1997.

17. ככלל, משהחל הליך לפני מותב בהרכב מסוים, חייב אותו הרכב

להמשיך ולדון בהליך, לרבות הליכי ביניים שבו, וזאת בכפוף להוראות סעיף 22(א)

לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969.

אף בנושא זה יש להקפיד על מילוי הכלל. עם זאת, מאחר ובא כוח הארגון טען הן בדיון ביום 6.6.1997 והן בדיון ביום 15.7.1997, הוא בודאי היה מודע לשינוי הרכבו של המותב. משלא נרשמה טענה בנושא זה בפרוטוקול בית הדין, אין אנו מוצאים כי בשל טעם זה נפל פגם בהליך המצדיק את ביטולה של ההחלטה מיום 15.7.1997 (השווה לדב"ע לד/4-2 תעמס בע"מ - יהודה גבעתי, פד"ע ה 294, 296).

סכסוך קיבוצי וסכסוך היחיד בענייננו

18. המחוקק הבחין בין תובענה שבין עובד ומעבידו שעילתה ביחסי עבודה לבין תובענה בסכסוך קיבוצי בין מי שיכולים להיות צדדים להסכם קיבוצי (ר' סעיפים 24(א) ו-1) ו-2) ו-25(1) לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969.

הצדדים בשני סוגי התובענות הם צדדים שונים, עילות התביעה הן שונות, מהות

הסעדים היא שונה וסדרי הדיון בהם שונים (ר' דב"ע מה/4-12 מדינת-ישראל ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל, פד"ע יז 3, 12-13).

19. ככלל, הסכסוך הקיבוצי מתייחס לעניינים העולים מהחלק האובליגטורי של הסכם קיבוצי או הוראה נורמטיבית המקנה מעמד לארגון העובדים, אך סכסוך קיבוצי אינו מצבור של סכסוכים אינדיבידואליים. הדברים פורטו ב-דב"ע תשן/11, 10-4 קרן היסוד - הסתדרות האקדמאים במדעי החברה והרווח ואח', פד"ע כב 111, 118-119, וההלכה סוכמה שם כדלקמן:

"בדרך כלל סכסוך שנושאו הוא הוראות נורמטיביות שבהסכם קיבוצי יכול להיות סכסוך קיבוצי, אם יש לארגון העובדים עניין בו, בשים לב לאופיו, להיקפו ולמידת חשיבותו התקדימית, העקרונית והפרשנית של הסכסוך, ואם הוא נוגע לכלל העובדים או שהוא עניינה של קבוצה מבין העובדים".

20. יש כמובן לראות בחיוב את התייצבותו של ארגון עובדים לשמירה על זכויותיו של עובד במקום העבודה. עם זאת, יש לשאול את השאלה האם התייצבות זו צריכה להיות בדרך של סיוע ותמיכה בתביעה האינדיבידואלית של העובד או שהיא ניתנת להיעשות בדרך של ניהול "סכסוך קיבוצי" נגד המעביד.

ככל שלארגון העובדים יש זכות על-פי ההוראה הנורמטיבית שבהסכם הקיבוצי,

ברור שהוא יכול לנהל "סכסוך קיבוצי" בעניין קיומה או הפרתה של אותה זכות, וניתן לו מעמד לשם כך. ככל שאין לו זכות כאמור, אך יש לארגון העובדים השקפה בנושא מסוים או עמדה בסכסוך מסוים, תעלה שאלת חשיבותו של הסכסוך והשאלה העקרונית בו, הכל כמפורט ב-דב"ע תשן/11, 10-4 המצוטט בפיסקה 19 לעיל.

21. נדון תחילה בשאלה האם לארגון מעמד או זכות בעניין פיטוריו של

מר פוגל.

בחלק א' להודעת הערעור לפנינו צויין כי הליך פיטוריו של מר פוגל מוסדר

בתקשי"ר במסגרת "פיטורי אי התאמה". הליך זה - על-פי הפיסקאות 82.237 ו-82.238

לתקשי"ר - מקנה מעמד לוועד העובדים במקום העבודה. צויין גם בהודעת הערעור כי לארגון "אינטרס וחובה בעלי חשיבות ממדרגה ראשונה לדאוג לכך, כי עובדי מחקר לא יפוטרו בהליך פסול, פגום ובלתי תקין, היורד לשורש הפיטורים".

22. בסעיף 82.23 לתקשי"ר פורטו ההוראות והנהלים בדבר פיטורי עובד קבוע בשירות המדינה. על-פי סעיף זה יש להודיע לעובד המועמד לפיטורים, על הסיבה לפיטוריו ולתת לו הזדמנות לטעון טענותיו.
כמו-כן, נקבע כי פיטורי עובד קבוע "טעונים משא ומתן מוקדם עם ועד העובדים," ויש להכין על כך זכרון דברים.
מכאן, המעמד הניתן לנציגות העובדים בהליך הפיטורים, ובהיקף שניתן, הוא מעמד "מקומי" לועד העובדים ולא לארגון העובדים היציג.
23. לפיכך, יש לדון בשאלה האם הסכסוך הנדון מעלה שאלות בעלות חשיבות או עקרוניות, המצדיקות קיום "סכסוך קיבוצי" בו.
עמדת הארגון בשאלה זו מצאה ביטוי בסיכומים מטעמו, כדלקמן:
15. "...

אף אם מדובר בעובד מסויים, הרי משמאמץ ארגון העובדים את עניינו, ומביא אותו לבירור בפני בית הדין, מגלה הארגון את דעתו כי הנושא הינו נושא עקרוני וחשוב, ולכן ראוי להידון בדרך שתהווה תקדים מחייב לגבי מקום העבודה כולו.

16. ...

17. לכן, בנושא של פיטורים, שבהם יש מעמד לנציגות העובדים, ואשר יש לו תוצאות משמעותיות ביותר לא רק לגבי העובד עצמו אלא גם לגבי כלל העובדים - אין ספק שיש מקום לדון ולקיים הליך של סכסוך קיבוצי".

24. תשובת המדינה היא כי את פיטוריו של מר פוגל יש לבחון על-פי

הוראות התקשי"ר ומיליון. מאחר ומדובר בפיטורי אי-התאמה, "לא תהיה להכרעה בתביעתו של פוגל כל השפעה על עובדים אחרים ואף לא על מפורטים אחרים, שכדרכו של עולם הנסיבות העובדתיות בעניינם יהיו אחרות לגמרי. כאמור לא מתעוררת בתיק זה כל שאלה עקרונית של פרשנות או של תחולה של התקשי"ר או כל הסכם קיבוצי על פוגל" (פיסקה ג'3.ג) לסיכומים.

עוד נטען על ידי המדינה כי דיון בעניינו של מר פוגל במסגרת סכסוך קיבוצי

יפגע מבחינה דיונית, "מאחר שמורכבות הפיטורים העובדתיים בתביעת פוגל היא הנותנת כי אין הסכסוך מתאים להתברר במסגרת של הליך קיבוצי האמור להיות הליך המסתיים בתוך זמן קצר ואשר יש בו מגבלות על ראיות וטענות" (פיסקה ד' 3 לסיכומים).

25. לאחר עיון בטיעוני הצדדים ובתיקי בית הדין האזורי, דעתנו היא כדעת הרוב בבית הדין האזורי לפיה נושא הבקשה של הארגון אינו נושא הראוי להתברר בדרך של סכסוך-קיבוצי. אין אנו מוצאים כי עניין פיטוריו של מר פוגל, מטעמי אי-התאמה, עונה על המבחנים שפורטו בסיכום ההלכה ב-דב"ע תשנ"א/10,11-4, כמצוטט בפיסקה 19 לעיל. השאלה האם נתמלאו הוראות התקשי"ר והדין בתהליך פיטוריו של מר פוגל היא שאלה שיש לבחון אותה על-פי מערכת דיני הראיות הנהוגים בבית הדין לעבודה בהליך של סכסוך היחיד וכן על-פי סדרי הדין המחייבים בקשר לכך.

אין ההליך הקיבוצי מתאים והולם את בירור השאלה העומדת לדיון בעניין פיטוריו של מר פוגל. נוסף גם כי בתובענה שהגיש מר פוגל כלולים גם סעדים כספיים, אשר על-פי אופיים אינם ניתנים לבירור במסגרת הליך של סכסוך קיבוצי. סעדים אלה לא נתבעו כמובן על-ידי הארגון בבקשתו, אך בבירור תביעתו של מר פוגל, עשוי להתברר הקשר בין הסעדים השונים הנתבעים על ידיו בתובענה שהגיש.

26. לפיכך, לא נפלה טעות בדעת הרוב בהחלטת בית הדין האזורי מיום

15.7.1997

סיכום

27. לאור כל האמור לעיל, אנו מחליטים לדחות את הערעור.

28. ומדובר בערעור בסכסוך קיבוצי, אין צו להוצאות.

29. פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

9.4.1998. ניתן היום,

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח